

Skatteministeriet

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
DATO: 22.03.2024
SAGSNR.: 2024-780

Høring af forslag til lov om ændring af minimumsbeskatningsloven, ejendomsskatteloven, ejendomsvurderingsloven og ligningsloven

Ved e-mail af 23. februar 2024 har Skatteministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Ad lovforslagets § 1 om minimumsbeskatningsloven:

Ved lov nr. 1535 af 12. december 2023 vedtog Folketinget lov om en ekstraskat for visse koncernenheder (minimumsbeskatningsloven). Ved loven implementeres Rådets direktiv 2022/2523 af 15. december 2022, der har til formål at sikre en ensartet og konsistent implementering i EU's medlemslande af den del af OECD/G20 rammeaftale om base erosion og profit shifting (BEPS), der omhandler indførelse af en effektiv minimumsbeskatning på mindst 15 pct. af store multinationale koncerner.

Allerede i februar 2024, altså mindre end 3 måneder efter vedtagelsen af minimumsbeskatningslovens, er der tilsyneladende anledning til at ændre den i forvejen overordentlig komplicerede lov om minimumsbeskatning. Ændringerne er tilsyneladende foranlediget af, at koncerner har fundet huller i OECD's regelværk.

Advokatrådet har fuld forståelse for, at regeringen og Folketinget er forpligtet til at gennemføre de af OECD udarbejdede regelændringer for at bringe de danske regler i overensstemmelse med OECD's retningslinjer. Følgende fremgår af lovforslagets bemærkninger (pkt. 2.1.1):

”Det fremgår af minimumsbeskatningslovens § 29, at multinationale koncerner og store nationale koncerner skal beregne en ekstraskat på jurisdiktionsniveau, hvis den effektive skattesats for de hjemmehørende koncernenheder i en jurisdiktion for et regnskabsår er mindre end minimumsskattesatsen på 15 pct.

Ved beregningen af ekstraskatten kan koncernen få nedsat den kvalificerede indkomst, der indgår i beregningen af ekstraskatten, efter reglen om substansbaseret indkomstudelukkelse i minimumsbeskatningslovens § 30. Den kvalificerede indkomst nedsættes med et beløb bestående af summen af 5 pct. af lønomkostninger og 5 pct. af den bogførte værdi af materielle aktiver. Procentsatserne til brug for beregningen af nedsættelsesbeløbet er højere i perioden fra og med 2023 til og med 2032 og er henholdsvis 9,8 pct. og 7,8 pct. i 2024.

Hvis beløbet for den substansbaserede indkomstudelukkelse overstiger koncernens samlede kvalificerede indkomst i jurisdiktionen, medfører det, at der for denne jurisdiktion ikke beregnes ekstraskat.

Det følger endvidere af de minimis-reglen i minimumsbeskatningslovens § 32, at den ekstraskat, der skal betales for de koncernenheder, der er hjemmehørende i samme jurisdiktion, ansættes til nul for et regnskabsår, hvis de gennemsnitlige kvalificerede indtægter i alle de koncernenheder, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, er mindre end 10 mio. euro, og den gennemsnitlige kvalificerede indkomst er mindre end 1 mio. euro.”

På den baggrund kan det synes tvivlsomt om det oprindelige regelsæt gav mening, eller om det var baseret på vanskelige undersøgelser, målinger og opgørelser, der nok fra en teoretisk, økonomisk synsvinkel kan synes rigtige, men som ikke nemt lader sig oversætte til operationelle, anvendelige, praktiske og forståelige regler. Og tilsvarende er spørgsmålet, om de nu foreslåede ændringer gør OECD's regler mere anvendelige.

Det er Advokatrådets opfattelse, at så kompliceret lovgivning, som der her er tale om, kan være retssikkerhedsmæssigt betænkelig, idet anvendelsen af regler må forventes at give anledning til usikkerhed i forhold til retsstillingen og formentlig mange kontrolsager og efterfølgende retssager.

Meningen med OECD-reglerne er bl.a. at indføre en mindstebeskatning på 15 pct. i alle lande, der er medlemmer af OECD. Det er et spørgsmål, om lande, der ikke ønsker at forhøje selskabsskatten til 15 pct., kan tænkes at være tilbageholdende med at gå aktivt ind i de fornødne, komplicerede undersøgelser og beregninger omfattet af direktivet for at forhøje skatten for nationale selskaber, der indgår i internationale koncerner.

Ad lovforslagets § 2 om ejendomsskatteoven:

Der foreslås en ændring af ejendomsvurderingslovens § 33, stk. 6, hvorefter ejendomsejere kan vælge at fastholde den dækningsafgift, der er betalt i skatteåret 2023, fremfor at betale dækningsafgift af den foreløbige grundværdi pr. 1. januar

2023.

Det foreslås at gøre denne ordning mere fleksibel, idet ejere nu frit kan fastsætte dækningsafgiftsbetalingen til et beløb, der udgør mindst det samme beløb, der er opkrævet i 2023 og højest den opgjorte dækningsafgift iht. den foreløbige grundværdi pr. 1. januar 2023.

Det fremgår af § 33, stk. 6, at denne ordning ikke kan benyttes fsva. ejendomme, som der ikke er opkrævet dækningsafgift for i kalenderåret 2023.

Dette krav bør modificeres, da det skaber problemer for ejendomme, hvor der er bygninger på fremmed grund (som f.eks. havnearealer).

Frem til og med 2023 er dækningsafgiften opkrævet af de pågældende bygninger på fremmed grund, og kommunen har således sendt særskilt opkrævning af dækningsafgift til de respektive ejere på baggrund af bygningsværdien.

Selve moderejendommen (havnearealet) har ikke været opkrævet dækningsafgift, idet der er tale om et ubebygget areal uden en dækningsafgiftspligtig forskelsværdi.

Fra 2024 og frem skal dækningsafgiften opkræves af moderejendommen og således ikke længere af bygningerne på fremmed grund.

Det er derefter op til ejeren af moderejendommen at efteropkræve dette beløb hos de respektive bygningsejere.

Idet der ikke er opkrævet dækningsafgift af moderejendommens ejendomsnummer i 2023, vil det ikke være muligt at benytte sig af den foreslåede ordning om frit at kunne fastsætte dækningsafgiften.

De står derfor til en fuld indfasning af betydelige beløb, der potentielt hviler på fejlbehæftede foreløbige grundlag, som ikke kan ændres.

Man risikerer derfor, at flere ejendomsejere kommer "i klemme", og at disse skal betale en forkert og for høj dækningsafgift i flere år, hvilket er et retssikkerhedsmæssigt problem.

Bestemmelsen bør derfor omformuleres, således at ejere af sådanne moderejendomme får mulighed for frit at fastsætte dækningsafgiftsbetalingen til et beløb, der udgør mindst det samme beløb, der er opkrævet i 2023 for de fremmede bygninger og højest den opgjorte dækningsafgift iht. den foreløbige grundværdi pr. 1. januar 2023 for moderejendommen

Advokatrådet

Med venlig hilsen

Nicolai Pii
Fagdirektør